

6 клас НУШ. Модельна навчальна програма з української мови

для закладів загальної середньої освіти (автори: Заболотний О.В., Заболотний В.В., Лавринчук В.П., Плівачук К.В., Попова Т.Д.)

(наказ Міністерства освіти і науки України від 12.07.2021 № 795)

Підручник: 6 клас. Українська мова. О.Заболотний, В.Заболотний

Очікувані результати	Зміст навчального предмета	Термін
Учень / учениця: уважно слухає монологічні / діалогічні висловлювання, зважаючи на мету та умови спілкування, особливості текстів розуміє та відтворює зміст почутого повідомлення, толерантно реагує, використовуючи формули мовного етикету, етично висловлює власне ставлення до почутого	ВСТУП Краса та багатство української мови ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ 1. Чому українську мову називають багатого скарбницею? 2. Чому треба знати й берегти рідну мову? 3. Які слова можна назвати мелодійними, ніжними, сердечними? Чи багато таких слів в українській мові?	вересень
Учень / учениця: вичерпно відповідає на запитання за змістом почутого повідомлення формулює тему та основну думку тексту розрізняє тексти різних стилів і типів визначає актуальність і несуперечливість тексту (наприклад, чи наведена інформація є правдивою, актуальною, не містить суперечностей) на основі власного досвіду та досвіду інших осіб створює письмові	ПОВТОРЕННЯ ТА УЗАГАЛЬНЕННЯ ВИВЧЕНОГО Синтаксис і пунктуація. Орфографія МОВНА ЛІНІЯ • Словосполучення і речення. Види речень за метою висловлювання та емоційним забарвленням. • Головні і другорядні члени речення. • Звертання, вставні слова (сполучення слів), однорідні члени речення. • Складне речення. • Пряма мова. Діалог. • Основні орфограми та пунктограми (за вибором учителя).	

тексти визначених типів, стилів і жанрів, зважаючи на мету, адресата, власний життєвий досвід складає та оформлює власне висловлення згідно з усталеними орфографічними, граматичними, пунктуаційними нормами виокремлює та розрізняє мовні одиниці різних рівнів (текст и, речення, словосполучення, слов а) вирізняє окремі мовні явища у своєму та чужому мовленні, пояснює їх суть		
Учень / учениця: вказує на окремі особливості, що сприяють або заважають ефективній комунікації в конкретній ситуації спілкування наводить кілька аргументів і прикладів на підтвердження власної позиції, використовуючи типові мовленнєві конструкції, доречні цитати з тексту для увиразнення власних поглядів, ідей, переконань читає тексти різних функціональних стилів і мовленнєвих жанрів у різний спосіб (оглядово, вибірково	ЛЕКСИКОЛОГІЯ. ФРАЗЕОЛОГІЯ Групи слів за походженням та вживанням. Написання слів іншомовного походження. Фразеологізми МОВНА ЛІНІЯ Лексикологія • Групи слів за походженням: власне українські слова та слова іншомовного походження (запозичені). • Словник іншомовних слів. • Лексична помилка (тавтологія, калькування, росіянізми, вживання слів у невласливих значеннях тощо) (практично). • Написання слів іншомовного походження: букви и, і; правопис м'якого	ЖОВТЕНЬ

тощо) відповідно до мети читання виокремлює в тексті мікротеми розпізнає основні виражальні засоби, використовує окремі з них розрізняє тексти різних стилів і типів використовує для розв'язання завдань актуальні та достовірні текстові/медіатекстові джерела інформації переказує зміст тексту в різний спосіб відповідно до завдання записує власні міркування або інформацію з інших джерел створює письмові тексти визначених типів, стилів і жанрів, зважаючи на мету, адресата, власний життєвий досвід	знака й апострофа; подвоєння букв. • Активна і пасивна лексика української мови: застарілі слова (архаїзми й історизми), неологізми. • Групи слів за вживанням: загальноновживані та стилістично забарвлені слова, діалектні, професійні слова й терміни, просторічні слова. • Пароніми (практично). Фразеологія • Поняття про фразеологізм, його лексичне значення. • Фразеологізми в ролі членів речення. • Фразеологічний словник. • Джерела українських фразеологізмів. • Прислів'я, приказки, крилаті вирази, афоризми як різновиди фразеологізмів. ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ 1. Чому лексика перебуває в стані безперервних змін? 2. Чому мови збагачуються словами іншомовного походження? 3. Чи можна обійтися без слів іншомовного походження? 4. Як з'являються нові слова? 5. Чому слова виходять з активного вжитку? 6. Що спільного й відмінного між словом і фразеологізмом? 7. Як народжуються фразеологізми? 8. Навіщо потрібно знати й використовувати	
---	---	--

	фразеологізми?	
Учень / учениця: передає з використання окремих способів і засобів візуалізації враження від почутого повідомлення вказує на конструктивні думки, критично і толерантно ставлячись до різних поглядів доброзичливо висловлює своє ставлення до думок інших осіб, зважаючи на неповноту або суперечливість почутої інформації читає тексти різних функціональних стилів і мовленнєвих жанрів у різний спосіб (оглядово, вибірково тощо) відповідно до мети читання співвідносить зміст сприйнятого тексту (зокрема художнього тексту, медіатексту) з історичним і культурним контекстом характеризує порушені в тексті проблеми знаходить у тексті відому і нову інформацію поєднує інформацію, подану в різні способи (словесну, графічну, числову тощо) у межах одного або кількох текстів розпізнає основні	СЛОВОТВІР. ОРФОГРАФІЯ МОВНА ЛІНІЯ • Змінювання і творення слів. Похідні і непохідні слова. Твірне слово. • Основні способи словотворення: префіксальний, суфіксальний, префіксально-суфіксальний, безафіксний (відкидання від твірного слова префіксів, суфіксів), складання основ (або слів), аббревіація (аббревіатури), перехід слів з однієї частини мови в іншу. • Словотвірний ланцюжок. • Словотвірний розбір слова. • Зміни приголосних під час утворення слів: - прикметників та іменників за допомогою суфіксів -ськ-, -ств-; - іменників за допомогою суфікса -ин- від прикметників на -ський, -цький. • Складні слова. Сполучні голосні [o], [e] в складних словах. Складноскорочені слова як різновид складних. • Правопис складних слів разом і з дефісом. • Написання слів з пів. ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ 1. Як словотвір пов'язаний із розвитком суспільства? 2. Чим словозміна відрізняється від словотворення? 3. Як морфеми допомагають утворювати нові слова? 4. Коли слова переходять з однієї частини мови в іншу?	листопад

виражальні засоби, використовує окремі з них регулює власні емоції під час презентації повідомлення записує власні міркування або інформацію з інших джерел створює письмові тексти визначених типів, стилів і жанрів, зважаючи на мету, адресата, власний життєвий досвід складає та оформлює власне висловлення згідно з усталеними орфографічними нормами виокремлює та розрізняє мовні одиниці різних рівнів (слова, форми слова, частини слова) вирізняє словотворчі та фонетичні явища у своєму та чужому мовленні, пояснює їх суть	5. Для чого нам аббревіатури?	
Учень / учениця: вибірково переказує зміст почутого повідомлення визначає основну мету почутого розпізнає основні виражальні засоби, використовує окремі з них розрізняє тексти різних стилів і типів переказує зміст тексту в різний спосіб відповідно до завдання створює письмові	МОРФОЛОГІЯ. ОРФОГРАФІЯ Частини мови (оглядово). Іменник як частина мови. Рід, число, відмінки та відміни іменників МОВНА ЛІНІЯ • Самостійні та службові частини мови, вигук (оглядово). • Іменник як частина мови: загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. • Іменники конкретні й абстрактні, загальні і власні,	

тексти визначених типів, стилів і жанрів, зважаючи на мету, адресата, власний життєвий досвід складає та оформлює власне висловлення згідно з усталеними орфографічними, граматичними нормами знаходить і виправляє недоліки та помилки в змісті, будові й мовному оформленні власних висловлень пояснює окремі виправлення з урахуванням вивчених правил	назви істот і неістот (повторення і поглиблення). Збірні іменники. • Велика буква та лапки у власних назвах. • Рід іменників (повторення). Іменники спільного роду. • Незмінювані іменники. Рід незмінюваних іменників. • Число іменників (повторення). Іменники, що мають форми тільки однини або тільки множини. • Відмінки іменників (повторення). • Поділ іменників на відміни та групи. ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ 1. Чому частини мови поділено на самостійні та службові? 2. Чому вивчення частин мови починаємо з іменника? 3. Чому іменник належить до самостійних частин мови? 4. Чи можемо ми обійтися без власних назв? 5. Як уникнути непорозумінь з іменниками спільного роду?	грудень січень-лютий
Учень / учениця: добирає стиль мовлення відповідно до мети, потреб і умов спілкування виокремлює в тексті мікротеми поєднує інформацію, подану в різні способи (словесну, графічну, числову тощо) у межах одного або	МОРФОЛОГІЯ. ОРФОГРАФІЯ Відмінювання та правопис іменників МОВНА ЛІНІЯ • Відмінювання іменників І відміни. • Відмінювання іменників II відміни. • Букви -а (-я), -у (-ю) в закінченнях родового відмінка однини іменників чоловічого роду II відміни.	

кількох текстів розпізнає основні виражальні засоби, використовує окремі з них висловлює власні почуття, враження, викликані прочитаним, своє ставлення до зображених у тексті людей, подій, ситуацій, явищ тощо складає та оформлює власне висловлення згідно з усталеними орфографічними, граматичними нормами пояснює окремі виправлення з урахуванням вивчених правил добирає доречні засоби мовної виразності для оформлення власного висловлення визначає способи виправлення помилок у власному мовленні вирізняє морфологічні явища у своєму та чужому мовленні, пояснює їх суть	• Відмінювання іменників III відміни. • Відмінювання іменників IV відміни. • Особливості написання іменників у кличному відмінку (узагальнення; практично). • Відмінювання іменників, що мають форму тільки множини. • Написання та відмінювання імен по батькові, прізвищ. • Букви е, и, і в суфіксах: -ив(о), -ев(о); -ечок, -ечк-, -ичок, -ичк-; -інн(я), -енн(я), -инн(я), -ен(я). • Написання не з іменниками. • Правопис складних іменників (повторення і поглиблення). ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ 1. Що може розказати про іменник його закінчення? 2. У чому особливість і краса кличного відмінка? 3. Від чого залежить написання не з іменниками? 4. Від чого залежить написання складних іменників?	
Учень / учениця: унаочнює та візуалізує почуте повідомлення, використовуючи різні засоби (малюнки, схеми, таблиці, комікси тощо) для відтворення змісту, структурування інформації аргументовано	МОРФОЛОГІЯ. ОРФОГРАФІЯ Прикметник МОВНА ЛІНІЯ • Прикметник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. • Групи прикметників за значенням: якісні, відносні, присвійні. Перехід	березень

зіставляє почуте із життєвим досвідом розпізнає основні виражальні засоби, використовує окремі з них розрізняє тексти різних стилів і типів проектує власну поведінку в ситуаціях, подібних до тих, що зображено в тексті переказує зміст тексту в різний спосіб відповідно до завдання створює письмові тексти визначених типів, стилів і жанрів, зважаючи на мету, адресата, власний життєвий досвід складає та оформлює власне висловлення згідно з усталеними орфографічними, граматичними нормами добирає доречні засоби мовної виразності для оформлення власного висловлення створює невеликі типові повідомлення на спеціальних (захищених) цифрових сервісах і в соціальних мережах	прикметників з однієї групи в іншу. • Ступені порівняння якісних прикметників (загальне значення, творення). • Повні й короткі форми прикметників. • Відмінювання прикметників. Прикметники твердої і м'якої груп. • Творення прикметників; перехід прикметників в іменники (практично). Особливості творення присвійних прикметників. • Букви е, о, и, і в прикметникових суфіксах - ев- (-єв-), -ов-, -ичн-, -ічн- (- їчн-). • Написання прикметників із суфіксами: -еньк-, - есеньк-, -ісіньк-, -юсіньк-, - ськ-, -зьк-, -цьк-. • Написання не з прикметниками. • Написання н і nn у прикметниках. • Написання складних прикметників разом і з дефісом. • Написання прізвищ прикметникової форми. ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ 1. Яка роль прикметників у мовленні? 2. Що спільного між іменниками й прикметниками? 3. Коли вживаємо прикметники з пестливими суфіксами? 4. Що потрібно зробити, щоб прикметник з означення перетворився на присудок і навпаки?	
---	--	--

	5. За допомогою якого способу творення з'являється найбільше прикметників? Доведіть.	
Учень / учениця: розпізнає наявні в почутому повідомленні факти й судження формулює тему та основну думку тексту створює текст за визначеними характеристиками на основі певної графічної інформації (діаграми, графіка тощо) створює письмові тексти визначених типів, стилів і жанрів, зважаючи на мету, адресата, власний життєвий досвід складає та оформлює власне висловлення згідно з усталеними орфографічними, граматичними нормами створює невеликі типові повідомлення на спеціальних (захищених) цифрових сервісах і в соціальних мережах знаходить і виправляє недоліки та помилки в змісті, будові й мовному оформленні власних висловлень пояснює окремі виправлення з урахуванням вивчених правил	МОРФОЛОГІЯ. ОРФОГРАФІЯ Числівник МОВНА ЛІНІЯ • Числівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. • Числівники кількісні і порядкові. Числівники прості, складні та складені. • Розряди кількісних числівників: на означення цілих чисел, дробові, збірні. Неозначені числівники. • Відмінювання числівників на означення цілих чисел. • Відмінювання дробових числівників. • Відмінювання збірних числівників. • Відмінювання порядкових числівників • Написання разом порядкових числівників із -сотий, -тисячний, -мільйонний, -мільярдний. • М'який знак на кінці числівників і перед закінченням у непрямих відмінках. • Узгодження кількісних числівників з іменниками. • Правильне вживання числівників на позначення дат і часу. ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ 1. Чому людина не може обійтися без числівників? 2. Як розвиток числівників	квітень

	пов'язаний із розвитком суспільства? 3. Чим кількісні числівники відрізняються від порядкових? 4. Чи можемо змінювати числівники за числами? Якщо так, то які саме числівники? 5. Як правильно відповідати на запитання «Котра година?»	
Учень / учениця: вичерпно відповідає на запитання за змістом почутого повідомлення формулює запитання, щоб уточнити розуміння почутого повідомлення знаходить у тексті відому і нову інформацію висловлює власні почуття, враження, викликані прочитаним, своє ставлення до зображених у тексті людей, подій, ситуацій, явищ тощо представляє текстову інформацію, використовуючи різні способи і засоби візуалізації змісту записує власні міркування або інформацію з інших джерел створює письмові тексти визначених типів, стилів і жанрів, зважаючи на мету, адресата, власний життєвий досвід	МОРФОЛОГІЯ. ОРФОГРАФІЯ Займенник МОВНА ЛІНІЯ • Займенник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. • Розряди займенників за значенням: особові, зворотний, присвійні, вказівні, питальні, відносні, заперечні, означальні й неозначені. • Особливості визначення розряду займенників його, її, їх (практично). • Відмінювання займенників усіх розрядів. • Приставний н у формах особових і вказівних займенників. • Типові помилки у вживанні займенників. • Уживання займенника ви у ввічливому значенні для звертання до однієї особи. • Написання разом і з дефісом неозначених займенників. • Правопис заперечних займенників. • Наголошування займенників мій, твій, свій,	травень

складає та оформлює власне висловлення згідно з усталеними орфографічними, граматичними нормами знаходить і виправляє недоліки та помилки в змісті, будові й мовному оформленні власних висловлень заперечні, означальні й неозначені. • Особливості визначення розряду займенників його, її, їх (практично). • Відмінювання займенників усіх розрядів. • Приставний н у формах особових і вказівних займенників. • Типові помилки у вживанні займенників. • Уживання займенника ви у ввічливому значенні для звертання до однієї особи. • Написання разом і з дефісом неозначених займенників. • Правопис заперечних займенників. • Наголошування займенників мій, твій, свій, той, цей, весь у непрямих відмінках (практично). • Використання займенників для зв'язку речень у тексті (практично). ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ 1. Чому займенник має таку назву? 2. Чому займенники об'єднано в окрему частину мови, а не віднесено до	той, цей, весь у непрямих відмінках (практично). • Використання займенників для зв'язку речень у тексті (практично). ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ 1. Чому займенник має таку назву? 2. Чому займенники об'єднано в окрему частину мови, а не віднесено до іменників чи прикметників? 3. Якими ознаками займенник подібний до іменника (прикметника, числівника)? 4. Чим особові займенники відрізняються від усіх інших розрядів займенників?	
---	--	--

іменників чи прикметників? 3. Якими ознаками займенник подібний до іменника (прикметника, числівника)? 4. Чим особові займенники відрізняються від усіх інших розрядів займенників? частини мови. • Відмінювання займенників. • Вибір форми займенника в реченні. • Лінгвістичне мінідослідження (наприклад, «Чому Я – займенник?»). • Перебудова речень (заміна питальних займенників відносними). • Утворення заперечних і неозначених займенників. • Добирання фразеологізмів (прислів'їв, приказок) із займенниками. • Визначення в слові орфограм, обґрунтування написання слова, записування правильно слів з вивченими орфограмами. • Розв'язання ситуаційних завдань, пов'язаних із неправильним уживанням займенників. • Ігри зі словами, вікторини, конкурси. МОВЛЕННЄВА ЛІНІЯ • Аудіювання і читання мовчки текстів, що містять займенники; з'ясування ролі займенників у цих текстах. • Аналізування, інтерпретація тексту. • Складання запитань та		
--	--	--

відповіді на запитання за змістом прочитаного чи почутого. • Складання речень із визначеними займенниками та певного змісту. • Редагування речень, у яких 60 пояснює окремі виправлення з урахуванням вивчених правил добирає доречні засоби мовної виразності для оформлення власного висловлення виокремлює та розрізняє мовні одиниці різних рівнів (речення, слово, форми слова)		
Учень / учениця: формулює запитання, щоб уточнити розуміння почутого повідомлення обґрунтовує достовірність, повноту інформації, у разі потреби звертаючись до відповідних джерел, доречно цитуючи окремі фрагменти почутого повідомлення використовує потрібні вербальні та невербальні засоби для збагачення міжособистісної комунікації позитивними емоціями, створення	ПОВТОРЕННЯ ТА УЗАГАЛЬНЕННЯ ВИВЧЕНОГО В 6 КЛАСІ МОВНА ЛІНІЯ • Лексикологія. Фразеологія. • Словотвір та орфографія. • Морфологія та орфографія.	

комфортної атмосфери спілкування, спонукання співрозмовників до певних дій знаходить у тексті відому і нову інформацію піддає сумніву інформацію з тексту на підставі розрізнення фактів і суджень про факти формулює тему та основну думку тексту записує власні міркування або інформацію з інших джерел створює письмові тексти визначених типів, стилів і жанрів, зважаючи на мету, адресата, власний життєвий досвід добирає доречні засоби мовної виразності для оформлення власного висловлення виокремлює та розрізняє мовні одиниці різних рівнів (текст, речення, слово, форми слова) вирізняє мовні явища у своєму та чужому мовленні, пояснює їх суть		
--	--	--

ПРИКІНЦЕВА ЧАСТИНА

Види, форми та способи оцінювання результатів навчання

Основними видами оцінювання результатів навчання учнів є поточне та підсумкове (тематичне, семестрове, річне).

Поточне та підсумкове оцінювання здійснюють відповідно до цієї

модельної навчальної програми із застосуванням таких основних форм і способів:

усної (зокрема шляхом індивідуального, групового та фронтального опитування);

письмової (зокрема шляхом виконання самостійних і контрольних робіт, тестування, організації роботи з текстами тощо);

цифрової (зокрема шляхом тестування в електронному форматі);

практичної (зокрема шляхом організації виконання різних видів досліджень, навчальних проєктів тощо).

У рамках академічної свободи педагогічні працівники здійснюють вибір форм, змісту та способу оцінювання залежно від дидактичної мети.